

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koalicija in volilna reforma.

„Vlada in koalirane stranke se igrajo z volilno reformo; vlada pravi, da ne more izdelati načrta, dokler se koalirane stranke ne zedinijo glede vodilnih načel, po katerih bi bilo reformo izvršiti, koalirane stranke pa pravijo, da se ne morejo pogajati, dokler jim vlada ne predloži svojega načrta.“ S temi trpkimi besedami je karakterizoval neki poljski poslanec sedanjo situacijo glede volilne reforme in radi mu priznavamo, da jo je pregnantno označil.

Postopanje vlade in koalicijske večine glede tega vprašanja je naravnost nedostojno. Ko je nastopilo sedanje ministerstvo, je njega predsednik knez Windischgrätz, ko se je predstavil državnemu zboru in razvil svoj program, slovesno izjavil, da je prva in poglavitna naloga nove vlade, izdelati dogovor s koalicijskimi strankami volilno reformo, katere namen bi bil, ohraniti sedanjim strankam politično prevlado, zajedno pa podeliti volilno pravico tudi tistim elementom, v prvi vrsti industrijalnim delavcem, kateri je doslej niso imeli.

S temi besedami je bilo jasno povedano, da bo vlada brez odlašanja izdelala načrt volilni reformi in ga nemudoma predložila državnemu zboru. To se pa ni zgodilo. Vlada je pač izdelala nekaj, takemu načrtu podobnega, ali koalicijske stranke tega niso odobrile, ker je bil ves načrt z ozirom na delavske tirjatve prava ironija. Od tedaj ni vlada niti prta več ganila, da bi uresničila svojo slovesno obljubo, le trije njeni člani, predsednik, finančni minister in minister notranjih del so pri proračunski razpravi z veliko resnobo zatrjevali, da ima vlada resno voljo, izvršiti volilno reformo.

Prav to prazno zatrjevanje, to ponavljanje publih fraz, ki nikomur ne imponirajo, je potrdilo že pri ustanovitvi koalicije obujeno domnevanje, da bi vlada in koalicija najraje preprečili vsako premembo volilnega reda ali pa jo vsaj zavlekli za toliko časa, da se uživi sedanji régime in da zamoreta potem izvršiti rečeno reformo v levičarskem zmislu. In ljudje, ki poznajo glavo in srce nositeljev

sedanjega sistema, trdili so že pred meseci, da bo vlada skrbela za to, da se bodo prihodnje volitve v državni zbor vršile še po starem volilnem redu in pod avspicijami odkritega levičarja Plenerja in njegovega prikrita somišljenika Bacquehema, tako da prav gotovo ne iztečejo levičarjem na škodo.

Opravičenost te trditve se je pokazala v zadnji seji odseka za volilno reformo. Pet mesecev ni bilo glasu o tem odseku, dasi ima celo kopo predlogov rešiti in dasi bi bil baš on poklican, posvetovati se o načelih, po katerih bi bil izdelan obljubljeni vladni načrt volilni reformi. Kako resen je vladni namen, izdelati „kakor hitro mogoče“ volilno reformo, svedoči že to, da se odsek tako dolgo ni sklical, a ko pa se je končno sešel, zjednil se je na sklep, ki mora obuditi največjo ogorčenost. Minister notranjih del je nastavljal melanholično flavto in nanjo zapiskal melodijo o dobri volji koalicijske vlade in o velikih težkotah, katere je premagati. Sam se sicer ni hotel kompromitovati s predlogom, naj se razprave odlože na nedoločen čas, storil pa je to poljski njegov zavaznik Jędrzejowicz in koalicijski člani tega odseka so za ta predlog glasovali s pravim navdušenjem. Ni jih motil ugovor, da ima odsek od zbornice naročilo, posvetovati se o posamičnih predlogih in da bijejo sebe in vlado po zobeh, če se upirajo razpravi o principih volilni reformi. Vzprejeli so predlog, naj se razprave odlože na nedoločen čas in potem odnesli svoja kopita.

Koalicija in koalicijska vlada je s tem rešena za nekaj let. Z rešenim sklepom se je vprašanje o volilni reformi pahnilo iz poslanske zbornice in s tem je odstranjena največja ovira propevanju koalicije in največja nevarnost te politične zadruga za zavarovanje mandatov. Koalicija sploh neče nikake premembe volilnega reda, ker se na tak načrt, ki bi vsem zadržnikom ugajal, ne more zjediniti.

Pokopano pa zategadelj to vprašanje še ni. Vlada „odkritosrčnosti in resnice“ se je sicer usedla na svojo obljubo in namesto volilne reforme proglasila kot svojo „prvo in najpomembnejšo“ nalogo davčno reformo, da reši Plenerja pretečnega deficita, ali prebivalstvo ne bo na to pozabilo, nego iz tega

vprašanja skovalo orožje, s katerim bo ugonobilo koalicijo in v znamenji neodkritosrčnosti in neresničnosti delujočo koalicijsko vlado.

Državni zbor.

Na Dunaji, 19. aprila.

V današnji seji se je razpravljalo o proračunu domobranskega ministerstva, pri kateri priliki je domobranski minister grof Welsersheimb razvijal glede dvoboja kaj čudne nazore, proti katerim moramo odločno protestovati.

Začetkom seje stavijo posl. dr. Brzorad in tovariši nujni predlog: „odseku za volilno premembo se naroči, da se začne takoj posvetovati o predloženih mu načrtih volilne reforme“. Posl. dr. Brzorad je svoj predlog takoj utemeljeval, rekši, da je odsekov sklep, naj se posvetovanja odlože na nedoločen čas, nepravilen in neparlamentaren. Odsek nima pravice storiti tak sklep glede predlogov, katere so stavili poslanci in katere je zbornica odkazala odseku. To je očitno zavlačevanje, s tem se faktično zavržejo dotični predlogi, ne da bi se bila zbornica o njih izrekla. — Načelnik odseku za volilno reformo, posl. baron Widmann pravi, da so ta očitavanja neopravičena, češ, da odsek ni grešil zoper parlamentarni običaj, ker se je že večkrat primerilo, da se je posvetovanje o kaki stvari odložilo, dokler se niso dobili potrebni statistički podatki. — Posl. dr. Kaizl zmatra Widmannov govor za dokaz, da samovoljnega postopanja odseka za volilno reformo ni moči opravičiti. Zbornica ni odseku naročila, naj nabira statističke podatke, ampak naj se posvetuje o principih za volilno reformo, naj jih odobri ali zavrže. Vladne predloge glede volilne reforme sploh ni pričakovati. Doslej ni vlada v tem oziru storila nič drugega, kakor da je zatrjevala, da ima namen nekaj storiti. Postopanje odsekovo je nezaslišano. Vse prebivalstvo pričakuje nestrpnost, da se izvede volilna reforma. Kolikor delj se bode odlašala, toliko večje stroške bodo imeli plačati tisti, ki so se uprli Taafeovemu načrtu. Politika zavlačevanja je tudi koaliranim strankam na škodo, ker razvdi iz nje prebivalstvo, kakovi so

LISTEK.

Šolska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.

II.

(Dalje.)

Ko se potem razhajajo, pristopi pop Mitar k našemu popu:

— Kako se usodiš ti tako govoriti pred njega prevzvišenostjo?!

— Kaj morem jaz za to? pravi pop. Tako je čisto do pičice! Še sem mu pozabil povedati, da sem tudi nekega Turčina prekrstil in glej ga, vsi veste, kak pošten kristijan in dober gospodar je on v selu.

Ali vladiki se je naš pop v resnici priljubil, ker prvo nedeljo potem, toliko da je pop razdelil naforo¹⁾, kar pridrdra kočija in postoji pred cerkvijo. Raz njo skoči nekdo, kateri je sedel pri kočijaži, pristopi k popu in mu poljubi roko:

— Izvolite, pravi, gospod vladika vas pozdravlja in vabi na obed.

¹⁾ V pravoslavni cerkvi dá pop po svetem opravilu vsakomu po kosček kruha, kateri se zove nafor in kateri je posvečen.

Prel. prip.

Pop sede v kočijo in vzame tudi Maro seboj. Ziblje ti se, brate, kočija, človek bi mislil, da pade vsak hip z nje, a konja kakor dva zmasja! Narod snima kape, koderkoli se pop vozi, a vsakomur je srce polno. Ni šala naš pop! Ali on vam je tudi mož! Kar spodobilo bi se mu, da bi bil sam vladika!

Ko je pop prišel v mesto, pripoveduje Janko Radulović, pri katerem mi kupujemo sol, in čigar hiša je tik vladičinega dvorca, da je vladika šel popu nasproti in mu pomogel iz kočije, pa da mu ni dal roke, ampak se z njim v lica poljubil.

Mara takoj prihti k vladičini roki, a on poljubi njo v čelo.

— Tvoja? vpraša vladika.

— Božja pa moja! odgovori pop.

— Da je živa in zdrava! reče vladika, božaje dete.

Sedejo k obedu. Mara posadí tik popa, pa ji visé nožice doli, a sam sveti oče jih popravlja. Potem vatopi star človek in prinese skledo z jelom, a Mara skoči in mu poljubi roko. Starec ves zardi.

Ko starec izide, poboža vladika Maro in reče: — Temu strižku, hčerke, ni treba poljubljati roke. To je moj kuhar!

— Naj bo, oče vladika, — pravi pop. Star človek je! Tako sem jo jaz učil.

— Od tebe, oče, deje vladika, more se tudi star človek česa naučiti. A kako je ime mali?

— Mara.

— Blagoslovljena bodi!

Po obedu se je vladika o marsičem s popom razgovarjal. Obľubil mu je, da ga vzame v konzistorij, ali pop mu je rekel, da mu nikakor ni moči ostaviti sela, „a samo zbok mene, pravi, ni ti vredno premeščati konzistorijev na kmete!“

Vladika se dobrodušno in lahko nasmeje.

Tudi z Maro se je veliko razgovarjal.

— Kateri svetnik je oni? reče ji in pokaže s prstom na sliko na zidu.

— Car Lazar! odgovori Mara.

— Glej! A od kod to veš?

— Prečitala sem ono spodaj.

— Mar znaš ti čitati?

— Znam.

Vladika prinese neko knjigo, pa jo dá Mari, da čita. Ona jo odpre na sredi. Z očesci strmi v knjigo in čita glasno in monotono, kakor to delajo vsa deca:

„Mače¹⁾ vojsku starac Jug Bogdane, U Bogdana silna vojska bila...“

¹⁾ Aorist odmaknuti = vzdigniti.

Prel. prip.

(Dalje prih.)

prav za prav sadovi koalicijske politike: domobranski zakon, zakon o zglaševanju črnovojnikov, konfiskacijski ukazi in ustavo kršeti ukazi pravosodnega ministra. Prebivalstvo pričakuje akcije za svobodo in ljudske koristi in prav zagradelj bi morala koalicijska glasovati za to, da se odseku za volilno reformo naroči, naj se takoj začne posvetovati o principih za volilno reformo. — Posl. Pernertorfer se sklicuje na slovesno obljubo, katero je v tem oziru lani storil ministerski predsednik in pravi, da je vsakdo pričakoval, da ostane Windischgrätz mož-beseda. Ministerski predsednik pa se ni držal dane besede, vsled česar se mora misliti, da hoče vlada v zvezi s koaliranimi strankami volilno reformo sploh zavreči. Širši krogi prebivalstva, zlasti tisti, ki se najbolj zanimajo za to stvar, industrijalni delavci, sodijo, da hoče zbornica z vsemi parlamentarnimi sredstvi vso zadevo zavlačevati toliko časa, da bo pozabljena. Člani te zbornice se boje za svoje mandate; ta zbornica ima na čelo užgan pečat sovraštva napram prebivalstvu.

Pri glasovanju se je najnost Brzoradovega predloga odklonila. Zbornica je potem na tretjem branju vzprejela zakon glede zglaševanja črnovojnikov in potem nadaljevala razpravo o proračunu domobranskega ministerstva.

Posl. Nitsche priporoča neko peticijo; posl. Biankini želi, naj nosi troške za stanovanja orožnikov na deželi država sama in ne več dežela, toži, da domobranski častniki niso zmožni hrvatskega jezika in da z vojaki slabo ravnaajo. Četudi bi moral vsakdo do 70. leta biti črnovojnik, bi to monarhije vendar ne rešilo iz nevarnosti, ako bi narodi ne stopili z navdušenjem pod zastave. Dajte narodom njihove pravice, svobodo, zagotovite jim jezik in narodni razvoj — to bo najmočnejša črna vojska in najboljši vojaški zakon. — Posl. dr. Hofmann-Wellenhof želi, naj se podpirajo rodbine rezervistov, kadar so ti pri orožnih vajah, naj se tem povrnejo potni troški, kadar gredo na vaje, in naj se skrbi za udove in sirote vojakov. Hrana vojakov se še vedno ni zboljšala. Ker je dovolj rezervnih častnikov, naj bi se odpravila določba, da morajo izvesti enoletni prostovoljci dve leti služiti. Zelo nujna je reforma vojaškega sodnega reda. — Posl. Šil govori v češkem jeziku zoper proračun. — Domobranski minister grof Welsersheimb govori o trpinčenju vojakov. Priznava, da se primerijo v tem oziru izgredi, pravi pa, da so to le izjeme. Lani je bilo radi trpinčenja vojakov 278 preiskav in v tridesetih slučajih so bili toženci obsojeni na ječo od jednega do petih let. Pri nas niso razmere slabše, kakor drugod. Glede predarkega deželnega zbora, ki se je upiral dvoboju, upa minister, da bo predlog končno vendar odobril. V vseh deželah prepovedujejo zakoni dvoboj in tudi vera mu nasprotuje. Dvoboj je slaba navada, katere pa ni izkoreniniti. Tudi vojaška uprava ne pospešuje dvoboja, a vendar se povsod pojavlja, kakor kaka bolezen. Brez uzrokov to ne more biti. Zakoni in človeška družba ne varujejo časti zadostno, zato si ljudje sami pomagajo. Kadar bo zakon v tem oziru dovolj storil, potem bo duellant morilec. Pri dajtvah za vojsko se je že večkrat poskušalo, dati zaslužka malim obrtovalcem, ali ti bi se morali organizirati, potem bi imela stvar kak uspeh. Oziranje na narodnosti bi imelo v vojski slabe posledice. — Posl. dr. Menger želi, naj se pri dajtvah za vojsko jemlje ozir na male obrtovalce in naj se spremeni vojaški kazenskopravni red.

Ko so govorili še nekateri drugi poslanci, mej njimi posebno ostro dr. Pacak, ki je navajal grozne slučaje o trpinčenju vojakov, zaključila se je seja.

Prihodnja seja v soboto.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. aprila.

Ferjančič in Šuklje.

Na govor dr. Ferjančiča, kateri smo te dni priobčili, odgovoril je Šuklje na kratko, češ, da ni hotel nikogar sumničiti in da je imel pravico trditi, da za njegovo stranko stoji večina naroda, kar je vidno iz Klunovega državnozbornskega poročila v „Slovenca“. Na to je dr. Ferjančič odgovoril tako le: Stvarni popravek gosp. prof. Šukljeja moram stvarno popraviti. Bilo bi jako zanimivo, ko bi prof. Šuklje mesto prvega članka onega lista, na katerega se je sklicaval, omenil drugi članek istega lista. Iz istega bi se namreč spoznalo, kako se pri

nas doma sodi o njegovem napadu, naperjenem proti slovenskemu narodu ali jednemu delu tega naroda. Ako se pa zdaj izgovarja — kar sem sicer jaz v svojem govoru poudarjal ter opomnil, da nas celo „N. Fr. Presse“ brani — ako se torej izgovarja, da nas je obdolžil, da se oziroma le preko Sotle in do Zagreba, potem sem jaz že v svojem povedal, da obračamo zaupno svoje poglede do vseh Slovanov, ki prebivajo v tej državi, da z vsemi temi Slovani sočustvujemo ter da se radi z njimi družimo.

Volilna reforma in Poljak.

Poslanec Lewakowski je zahteval, naj se skliče seja poljskega kluba, da zamorejo člani izreči svoje mnenje o pokopanju parlamentarne komisije oziroma poljskih članov odseka za volilno reformo. Seja se je včeraj vršila in dr. Lewakowski je predlagal, naj se parlamentarna komisija izreče nezaupnica, ker glede volilne reforme ni postopala po intencijah poljskih volilcev. Poljskim liberalcem je dr. Lewakowski očital, da nimajo dovolj poguma in da so malomarni glede postopanja demokratičnih principov. Minister Jaworski je rekel, da ima vlada resni namen, izvršiti volilno reformo, minister Madeyski pa je trdil, da bi bila vsaka diskusija o volilni reformi škodljiva, dokler se ne izdela vladni načrt. Posl. Lewicki je zavračal očitanja Lewakowskega in vprašal Jędrzejowicza, zakaj je v odseku predlagal, da naj se razprava odloži na nedoločen čas, na kar je Jędrzejowicz odgovoril, da so koalirane stranke in vlada v tem jedine, da bi bila sedaj vsaka razprava nepotrebna, in da je govornik pooblaščen izjaviti, da se tekom treh mesecev predloži načrt volilni reformi. Govorili so še razni drugi poslanci, končno pa je dr. Lewakowski rekel, da je volilna reforma neke vrste žoga, s katero se igrata vlada in koalirana večina. Vlada pravi, da ne more predložiti načrta, dokler se stranke ne zedinijo, koalirane stranke pa pravijo, da se o volilni reformi ne morejo razgovarjati, dokler ne predloži vlada svojega načrta. Predlog, naj se izreče klubovi parlamentarni komisiji nazaupnica, se je odklonil.

Schönfeld in Welsersheimb.

Rezki govor dr. Luegerja glede postopanja vojnega poveljnika Dunajskega barona Schönfelda, kateri govor je nemške liberalce tako silno razkačil, da so s podlimi psovkami izražali svoja čutila, je predmet obširnemu člankom v vseh levčarskih listih. Umeje se po sebi, da napadajo Luegerja kolikor morejo, ali ost vseh člankov je vendar naperjena zoper domobranskega ministra, češ, da ni barona Schönfelda dovolj branil. Konstatujemo iz ministrovega govora, da je le površno opravičeval barona Schönfelda, da pa je le tega izrek glede stališča, katero zavzema vojska, naravnost demavouiral.

Hrvatski sabor.

Listi javljajo, da skliče vlada hrvatski sabor na dan 20. junija na izredno zasedanje, v katerem bode rešiti zakon o uredbi uradniških plač in novi, zoper opozicijo naperjeni mestni red.

Vnanje države.

Koburške slavnosti.

Hesenski veliki vojvoda se poroči te dni s princezino Melitto sasko-koburško. Poroka bode v Koburgu. Na svatbo je prišel tudi ruski carevič, nemški cesar in angleška kraljica. Ta sestanek odličnih oseb ima, vsaj tako se splošno sodi, največji politični pomen, zlasti navzočnost ruskega prestolonaslednika, iz katere se sklepa, da je začetek novemu prijateljstvu mej Rusijo in Nemčijo. Carevičeva udeležba pri svatbi je bila svoj čas napovedana, potem preklicana in šele po sklepu rusko-nemške trgovinske pogodbe zopet napovedana. Angleško-nemški sorodniki delajo z vsemi silami na to, da bi se carevič poročil s hesensko princezino Aliks, nadeja se, da bode ta angleško-nemškemu uplivu odprla kaka skrivna vrata, da bi se zopet udomatila na ruskem dvoru. Nemci priznavajo brez oviakov, da bi bila zveza ruskega prestolonaslednika z nemško princezino zmaga tiste nemško-angleške politike, katere se je petnajst let sem zaman trudila, dobiti zopet staro svojo veljavo. Pa še nekaj pravijo nemški listi, da se mudi Koburžan zagradelj tako nepotrebno dolgo na Dunaji, ker bi bil rad povabljen v Koburg, da bi prišel s carevičem v dotiko in omogočil svoj prestop iz Stambulovega v „ruski“ tabor.

Rusija in Francija.

Z ozirom na pisarjenje nemških listov, da se je Rusija popolnoma odvrnila od Francije in približala Nemčiji, naj navedemo, kar piše glasilo ruskega ministerstva vnanjih del, Pariški „Le Nord“ v dopisu iz Peterburga. Tam čitamo: „Splošna zadovoljnost, s katero je vse evropsko časopisje pozdravilo trgovinsko pogodbo mej Rusijo in Nemčijo je nov dokaz, kako so mirovne ideje v zadnjih letih povsod pridobile novih tal. Najvažnejša dogodka letošnjega leta je brez dvoma ta, da je končal tarifni boj mej dvema sosednjima cesarstvom. Trgovinska pogodba jamči vsaki teh dveh držav možnost, baviti se z notranjimi reformami in rešitvijo stvari, katere so nastale valed nenormalnega stanja gospodarskih razmer. V tem tiči veliki pomen trgovinske pogodbe in želeli bi bilo, da bi javno mnenje to pojnilo. Gospodarski interesi igrajo res velikanako

ulogo v življenju narodov, ali velika hiba bi bila misliti, da so jedina podatava politike katerekoli države. Še važnejši kakor ti interesi so tisti, katerim za voljo se mora država pogostoma odreči časovnim koristim. To so interesi višje vrste, na katerih podlagi je nastalo francosko-rusko prijateljstvo. To je vsemu svetu znano in zato tudi Melineova borba za francoske varnostne carine, obrnena naravnost proti Rusiji, ni mogla oškoditi tega prijateljstva, te solidarnosti mej Francijo in Rusijo. To je tudi uzrok, da odgovarja Rusija samo z glasnim smehom na članke nekaterih Berolinskih in Dunajskih listov, trdečih, da je rusko-nemška trgovinska pogodba samo prvi korak k političnemu prijateljstvu obeh držav. Nova pogodba bo seveda ublažila razmerje mej prizadetima narodoma, ali kar je nekdanj bilo, se ne ponovi več, rusko-nemško prijateljstvo se ne bo obnovilo, ker se temu zoperstavlja cela vrsta velevažnih razlogov“.

Dopisi.

Od Drave, 19. aprila. [Izv. dop.] (Nemška

perfidnost.) Nemškutarska klika, ki je v poslednjih letih Taafseove vlade pri nas že precej mirovala, jela je zopet v stari ošabnosti dvigati svojo glavo. V njeni službi se nabaja skoro vse osobje pri železnici, in sploh je pri raznih uradih vse polno teh ljudij, ki še dandanes nočejo občevati s Slovenci drugače, nego po nemški, dasiravno v dotičnem okraju prebiva 90% Slovencev in komaj, komaj kakih 10% Nemcev. Ko bi se pa le našel kak uradnik, ki bi se drznil javno pokazati, da ne sovraži Slovencev in njih jezika, precej se tudi spravijo nanj kakor aršeni. Po svojih glasilih mu trgajo čast in poštenje z živoga telesa in obrekujejo narod slovenski, od katerega dobivajo svoj kruh. Tako so se dne 8. t. m. raztogotili v „Marburgerci“ nad c. kr. okrajnim sodnikom v Marbergu in izlili nanj strupeni svoj žolč. Ponašljati dopisnikovih nesramnostij tukaj ne moremo, ker nam primanjkuje prostora; dovolj bodi torej, da navedemo, da ves greh dotičnika, kateremu dopisun meče v obraz besedi „nationaler Fanatiker“, je bil ta, da je napravil na neko pismo, namenjeno v bližnji trg Vozenico, slovenski naslov. Ker pa je bil naslov slabo pisan, tako da se je čital „Vuzenica“ namesto „Vozenica“, ga baje c. kr. pošta ni mogla oddati in je zaradi tega priromalo pismo nazaj. G. okrajni sodnik se baje nad takim početjem ni kaj pohvalno izrazil in to je dopisnika „Marburgerce“ tako pogrelo, da je v svoj list poslal nesramen pamflet zoper gospoda sodnika. Mi Slovenci, živeči v tem okraju, moramo pa trditi, da je g. okr. sodnik storil še vse premalo, ker je imel v rokah najboljši dokaz, da c. kr. pošta njegovih pisem s slovenskim napisom neče oddati. Kaj čuda potem, da se pogubi toliko pisem, če se ne blišči na njih napis v nemškem jeziku. Da c. kr. poštni urad ni vedel, kje leži ta „Vuzenica“, to je debela laž, ker za Vozenico vé v Marbergu vsak šolski otrok, saj še dve uri ni oddaljena od poslednjega. Sicer pa bi še kraja bivanja niti pisati ne bilo treba, če je dopisniku in c. kr. poštarju tako dobro znano, da dotična oseba, kateri je bilo pismo namenjeno, zna tudi dobro nemški jezik. Kako se upa to trditi, če ne ve, kje prebiva dotična oseba in kje je Vozenica ali (recimo) Vuzenica? Dopisnik v „Marburgerci“ stavi torej sam sebe na laž in se baje po slovenskega kruha lačnih zobéh, zatorej mu tudi odločno vrnemo njegovo obrekovanje, češ, da c. kr. poštni urad nima časa stikati in poizvedovati po rusofilskih farovžih za slovenskimi imeni. To je impertinentnost. Poštar ima dolžnost, da odpravi pismo, zlasti če dobro ve, kam je namenjeno, kakor v tem slučaju. Tisti, ki se poslužujejo v obtevanju svojega narodnega jezika, pa tudi uradniki, ki v svoji službi privoščijo nam Slovincem nič drugega, nego nekaj pravice, so po mnenju teh ljudij že fanatiki in rusofili, samo okrog sebe brcajoči nemškutariji so avstrijski državi zvesta in pokorna čeda?! Tako daleč smo zagazili Slovenci s svojo molčečnostjo in pokorščino, da se tako kruhoborsko človeče drzne tako govoriti in nas s psovkami obsipati? Ne, če je še kaj narodnega ponosa v nas, sedaj nas mora ta vzpodbuditi, da se vzdramimo, da pišemo na pisma samo slovenske naslove, da se za vsako netačnost pritožimo in jo spravimo v liste, ob enem pa tudi odločno tirjamo dvojezičnih poštnih pečatov. Vsem nasprotnikom naših narodnih pravic, uradnikom in neuradnikom pa želimo srečen pot v blaženo Germanijo, kjer jih slovenska beseda ne bo več bodla v oči, kjer pa bodo tudi kmalo pohlevnejši, ko ne bodo več zobali belega slovenskega kruha, ampak otepali črn ovsenjak. Torej Slovenci ob Dravi, čas je, da se postavimo na noge!

Domače stvari.

— (Volitve v občinski svet Ljubljane.) Danes vršila se je za prvi razred dopolnilna volitev za občinski svet Ljubljanski. Oddanih je bilo 185 glasov ter so bili izvoljeni od kluba narodnih občinskih svetovalcev priporočeni kandidati in sicer: gospod Peter Grasselli soglasno, gospod Ivan Gogala z 178, gospod dr. Josip Staré z 176 in gospod Ivan Velkoverh z 175 glasovi. S tem končane so letošnje dopolnilne volitve, ker se bode namestnik za umrlega občinskega odbornika Ivana Tomšiča volil še le pri prihodnjih dopolnilnih volitvah leta 1895.

— (Osobne vesti.) Pri višjem deželnem sodišču v Trstu je položil minuli ponedeljek slov. rodoljub, odvetniški kandidat g. dr. Miba Truden, odvetniški izpit. Čestitamo!

— (O pokojnem Ivanu Tomšiču) prinesli so tudi hrvaški listi jako simpatično pisan nekrolog, ker je bil pokojnik znan v Zagrebskih narodnih krogih. Brat njegov, znani pisatelj hrvaški g. Ljudevit Tomšić je ravnatelj na ljudski šoli v Zagrebu in ga je pokojnik večkrat obiskal ter se tako seznanil s hrvaškimi rodoljubi. Pokojnega oče Bernard T. je bil tudi slovenski pisatelj.

— (Izlet telovadcev in trobentačev „Sokola“) Ljubljanskega bode v nedeljo dne 22. t. m. popoldne ob 2. uri v St. Vid. Več jutri.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: „Jakovi nasprotniki“ v Zagorji ob Savi 3 krone nabrane v veseli družbi. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Družba sv. Mohorja) šteje letos nad 66.000 članov. Od lani se je pomnožilo število za 9000. Ta vesela vest mora vsacega Slovenca z opravičenim ponosom navdajati. Največja zasluga gre požrtvovalnim poverjenikom. Prilicno spregovorimo kaj več o tem veselem napredku izborne družbe.

— (V proslavo petdesetletnice vladanja Nj. Vel. cesarja) namerava avstrijsko učitelstvo prirediti veliko razstavo util, ki bi podajala verno sliko razvoja avstrijskega šolstva za čas vladanja presvetlega cesarja. V kratkem izide poziv na vse učitelje avstrijske, da se udeležijo tega patrijotičnega podjetja.

— (Letina.) Kakor povzamemo poročilo ministrstva za poljedelstvo, obeta letina v tekočem letu najbolje. Čeravno smo imeli le malo snega, prebila je ozimna razmeru gorko zimo prav dobro, ter je vsled pomladanske suše le rž nekoliko trpela; po blagodejnem dežju, ki smo ga dobili zadnje dni, pa se bode gotovo tudi ta vrsta žita popravila. Isto velja tudi o travnikih in deteljistihi. Vsled ugodne pomladi se je tudi setev jarine in krompirja lahko izvršila ter bode vsled sedanjega dežja dobro uspevala. Tudi vinska trta je dobro prezimila, mladike že krepko poganjajo ter se v gorkejših legah že prikazujejo grozdiki. Sadno drevje je večinoma že v cvetju in mnogobrojni popki nam dajejo nado, da bomo imeli dosti sadja, ako ga toča in druge uime ne pokončajo.

— (Prešič — kuriozum!) V Povodji — kamniškega okraja — ima gospodar prašiča samca, ki tehta blizu 8 stotov (starih centov) in je star stoprav 2 leti; da si more ta redki eksemplar domače reje vsakdo pogledati, razstavljen bode dne 7. in 8. maja na prostoru pred mestno klavnico, in ob enem na prodaj.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 8. do 14. aprila. Novorojencev je bilo 25 (=41.08‰), umrlih 18 (=29.64‰), mej njimi so umrli za škrlatno 1, za jetiko 6, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 2, vsled nezgode 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 4. Mej umrlimi bilo je tujcev 3 (=16.6‰), iz zavodov 8 (=44‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za škrlatno 4, za vnetico 3.

— (Iz Rovt) nad Logatcem 19. aprila: V kratkem ima priti sem deželni inženir trasirat našo cesto od župne cerkve do konca županije proti Žirém. Zatem se bode tudi z delom kmalu pričelo.

— (Čudno zdravljenje.) Posestnica Ivanka Levc na Vrdu je hotela zdraviti bolnega prasca s — razstrelnim smodnikom. Smodnik pa — ki ga je bilo poldrugi kilo — se je vnel pri tem čudnem zdravljenju in sta bila 13letni sin Levčev in dekla Urša Merlak hudo osmojena v obrazu in po rokah.

— (Predilnica v Ajdovščini.) ki je zgorela te dni, se ne bode baje več zgradila na novo,

kakor poroča Goriški „Corriere“, nego jo namerava vodstvo predilnice premestiti v Ronke blizu Gorice. Povod temu sklepu je, ker je tam ugodna železniška zveza in ker ima družba v Ronkah že drugo tovarniško podjetje, tkalnico, dalje ima tudi za novo zgradbo potrebno zemljišče. V Ajdovski predilnici je delalo kakih 500 delavcev, ki so na teden dobivali okolu 2500 gld. zaslužka. Ako se torej res premesti predilnica, bode to za prebivalstvo Ajdovščine in okolice prav čuten udarec.

— (Čitalnica v Senožečah) je priredila minulo nedeljo veselico, na katero je došlo sicer malo zunanjih gostov, pa toliko domačinov, da so bili vsi prostori do cela napolnjeni. Posebno častno je bil zastopan lepi spol. Tamburaši, katerim so se pridružile tudi štiri gospodične, so vrlo dobro udarjali, ter so morali vsak komad po večkrat ponavljati. Vso čast g. tenoristu — pevovodji, ki nas je s svojim milim petjem razveselil. V igri „Sam ne ve, kaj hoče“, so se odlikovali vsi igralci in vse igralko, posebno predstavljalka „Emilije“, profesor in gosp. Major. Zadnja točka je bil ples, ki je trajal do rane jutra. Ker so bili troški veliki, ni bilo materialnega uspeha, tembolj pa se je veseliti moralnega.

— (Cesarjevo darilo.) Nj. Vel. cesar je daroval iz svoje zasobne blagajnice za zidanje frančiškanske cerkve v Mariboru vsoto tisoč goldinarjev.

— (Narodna zmaga v Ljutomeru.) Pri volitvi zastopnikov bolniške blagajne so zmagali v Ljutomeru narodni obrtniki s 67 glasovi proti 21. Nemškutarjem so torej zavedni slovenski obrtniki, ki so se vestno držali nasvetov slovenskih časopisov, odločno zaklicali: „Proč z roko, to je naše“. Tako je prav!

— (Iz Ljutomera) se nam piše: V nedeljo, dne 8. t. m. vršila se je pri nas beseda s koncertom in dramatično predstavo. Udeležba je bila velikanska, Ormoška čitalnica se je besede korporativno udeležila. Čisti dohodek je namenjen za spomenik pokojnemu pesniku in pisatelju Jos. Freuensfeldu oziroma za prepeljauje njegovega trupla v domovino. G. Simon Cvahte, nadučitelj pri Mali Nedelji, je čital spretno sestavljeni životopis pokojnega Freuensfelda. Koncertne točke so se jako dobro izvršile in tudi predstava težkega igrokaza „Cvrček“ je bila vredna vse pohvale. Prebitek predstave in prostovoljni darovi znašajo 152 gld 32 kr.

— (Šmarsko-Rogaško učiteljsko društvo) priredi s prijaznim sodelovanjem gg. članov „Učiteljskega društva za celjski in laški okraj“ v torek dne 15. maja v Šmarji pri Jelšah slovesno zborovanje v proslavo svoje dvajsetletnice in 25 letnice šolskih postav s sledečim vzporedom: Ob 1/10ih sprejem gostov na Grobelnem, ob 11ih slavnostno zborovanje, ob jedni skupni obed in potem prosta zabava s petjem. K tej slavnosti se uljudno vabijo vsi prijatelji šole in učiteljstva iz domačih in sosednjih krajev.

— (Grozna igra.) V Pulji igrala sta se v nekem podstrešji 7letni Peter T. in 41/2letna Viktorija M. Fantič vzel je steklenico špirita, jo izlil na glavo deklice, potem pa prižgal. Uboga deklica je bila hipoma vsa v plamenu in navzlic temu, da je njena mati prihitela takoj na pomoč, je deklica tako hudo opečena, da je nje življenje v nevarnosti. Proti materama obeh otrok se je pričela kazenska preiskava.

— (Kako se z desetakom 60 gld. poplača.) Neki Zagrebški trgovec je bil nedavno na večerji pri neki rodbini. Mej pogovorom vzame iz mošnje desetak in ga da „kučagazd“ z besedami: „Ti si mi včeraj pri igri posodil 10 gld. Evo jih, zahvaljujem ti“. Kučagazda dá desetak soprogi rekše: „Jaz sem ti ostal na račun tvojih toaletnih novcev 10 gld. dolžan; evo jih“. Gospodinja dá denar gouv. nanti in ji dá: „Gospodična, včeraj ste mi pri nakupovanju posodili 10 gld.; izvolite li?“. Gouv. nanta dá desetak svojemu sosedu pri mizi in mu pravi: „Evo onih deset goldinarjev, ki ste mi jih dali na posodo v knjigarini“. Sosed dá desetak zopet gospodnji z besedami: „Evo, milostljiva gospa, za Vaše reveže“. Tako je šel desetak od roke do roke krog cele mize in se je z njim poplačalo 60 gld. ne da bi bil drug denar na dan prišel, nego ta bankovec od igralne mize. Kako je to bilo mogoče?

— (Stotak na podplatih.) Te dni prišel je v pisarno Zagrebske pivovarniške zaloge, kakor navadno, zjutraj sluga, da pospravi. Mej delom zapazi, da se mu je prijel na podplat barvan papir, ki ga je kmalu spoznal za pristen stotak. Ni si mogel razjasniti, je li stotak zanesel z ulice, ali kako

je prišel na njegov podplat. Ko je prišel pisarniški načelnik, vpraša ga sluga, mu li ne manjka morda 100 gld. Nevoljen odgovori načelnik, da ni majhen otrok in da dobro ve, kako je ravnati z denarjem. Ko pa je začel pregledavati blagajnico, postal je nemiren — manjkal mu je resnično ravno stotak. Konečno se je stvar razjasnila. Načelnik je do pozne noči prešteval denar v blagajnici. Mej delom začel je hudo kihati in jeden stotak moral je mej tem odleteti z mize na tla. Ko je zjutraj sluga z blatnimi čevlji prišel v pisarno, prijel se mu je stotak na podplat. Kake neprilike in sumničenja bi bila lahko nastala vsled tega ponočnega kihanja, če bi sluga ne bil zapazil stotaka na podplatu ali če bi ga ne bil izročil svojemu gospodarju.

— (Velikanska razstreljavanja.) V kamnolomih blizu Reke so se v poslednjem času vršila velikanska razstreljavanja. Tako se je te dni zopet zažgal velik podkop z 2950 kilogrami dioreksina in se dobilo kakih 10.000 kubičnih metrov kamnega materiala. Nekaj pozneje zažgal se je v kamnolomu blizu tovarne kemičnih produktov drug podkop z 1200 kilogrami dioreksina.

— (Razpisana služba.) Vsled razširjenja jednorazredne ljudske šole v Predasliji v dvorazrednico je razpisano novo nadučiteljsko mesto z dohodki III. plač. razreda, funkcijsko priklado 50 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 15. maja pri okr. šolskem svetu v Kranji.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Delavsko gibanje na Dunaji.) Podobaraki pomočniki so sklenili, da ustavijo delo vseh delavnicah, v katerih ni uveden osemurni delavni dan. Mojstri pa so sklenili na svojem shodu, da popolnoma prenehajo z delom za tako dolgo, dokler pomočniki ne vzprejmejo novega delavnega reda in nečejo delati po 9 ur na dan.

* (Ženske kot ministranti.) Kakor javlja Neapolska „Liberta Cattolica“, je sklenila kongregacija na prošnjo nekaterih Neapolskih škofov, da dekret „Urgente necessitate“ iste kongregacije iz l. 1836. dobi zopet veljavo. Po tem dekretu smejo tudi ženske streči pri maši, ako manjka potrebne moške asistence.

* (Verdijev „Falstaff“ v Parizu.) Te dni je bila v komični operi v Parizu glavna skušnja Verdijeve opere „Falstaff“. Navzočih je bilo kakih 400 oseb, večinoma „glasbenih kritikov“, ker drugim vhod ni bil dovoljen. Verdi je sedel v sredini parketa in je sem ter tja malo sikal, ako se ni pelo po njegovi volji, splošno pa je bil zadovoljen. Na skušnje so navzoči ploskali burno in klicali: „Vive Verdi!“

* (Požari.) Grozen požar uničil je več delov mesta v Novem Sandecu v Galiciji. Zgorelo je več cerkev in šol, jezuitski samostan, gimnazija, poštno poslopje in mnogo zasobnih hiš. — V Veliki Kikindi na Ogerskem je zgorela konjiška vojašnica, ki je bila zavarovana za 200.000 gld. — V Hradištu na Moravskem zgorel je frančiškanski samostan in 33 hiš. Škoda se ceni na 400.000 goldinarjev.

Brzjavke.

Dunaj 20. aprila. Iz Peterburga se javlja, da je ruski finančni minister včeraj izročil avstrijskemu poslaniku original avstrijsko-ruske trgovinske pogodbe.

Dunaj 20. aprila. Pri generalnem ravnanstvu državnih železnic se vrše vsak dan posvetovanja glede nameravanega izdatnega zvišanja železniških tarifov.

Berolin 20. aprila. „Kreuz-Zeitung“ prinaša članek pod zaglavjem „Državni preobrat v Avstriji“ v katerem pravi, da vlada in koalicija nimata volje in nista sposobni izvršiti pravično volilno reformo, naj se zategadelj krona in socialisti energično zanjo potegnejo. Ko bi socialisti res uprizorili generalni štrajk, prišla bi zopet Taaffe in Steinbach na krmilo. Cesar naj bi se odločil za bolj racionelno volilno reformo nego jo želi koalicija in naj bi apeloval na prebivalstvo, ki bi mu gotovo pritrdilo. — Članek obuja velikansko senzacijo. Sodi se, da ga je spisal dvorni svetnik prof. Maassen.

Berolin 20. aprila. Drž. zbor je zaključil zasedanje. Caprivi je naznanil, da predloži vlada v prihodnjem zasedanju namesto odklonjenih nove finančne predloge.

Pohorski popotniki: Anonimnih dopisov ne vzprejemamo. — Gosp. J. F. v K.: Razglaš iz „Edinosti“ ne moremo priobčiti.

Fotografični aparati za diletante. Priporočamo vsem, ki se zanimajo za fotografiranje, kateri sport je jako zabaven in se ga je moči prav lahko naučiti, od leta 1864 obstoječo trgovino, kjer se dobe vse v to stroko spadajoče stvari trdke A. Moll, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9, in da pogledajo nje ilustrovani cenik, ki se na zahtevanje pošlje brezplačno. (16—1)

Slovenski pesniki, pozor!

Ocenjevalni odbor za mladinske spise s tem razpisuje nagrado **5 avstrijskih cekinov** — darilo prof. Ant. Benzenek-a iz Plovidi — za zbirko najboljših pesmic za slovensko mladino. Veledušni darovatelj namerava iz pijetete do pred kratkim umrle mu matere Marjete posvetiti to zbirko njenemu spominu, zaradi česar želi (a ne zahteva), da bi zbirka imela naslov: „Marjetice“. Pesmi naj bodo prikladne srcu in umu ljudskih otrok in naj, če možno, imajo sledečo razdelitev: **I. Otroško srce.** V tem razpredelu pesnik spetva otroško ljubezen do matere, do očeta, izpolnjevanje četrte zapovedi božje. Mati uči otroka moliti. Ljubezen do bratov in do sestr, tovarišev, rojakov in do naroda. **II. Prigodne pesmi.** Ta oddelek obsegaj pesmi o priki rodbinskih in cerkvenih praznikov i. t. d. **III. Veselje mladine.** V tem razpredelu pesnik podaj pesmi o raznih otroških igrah in delih, n. pr. pastir na paši, deček pomaga očetu orati, deklica materi presti, šivati i. t. d. **IV. Šola.** Kako si bistrimo um in oblažujemo srce. Kako spoštujemo duhovnike in učitelje. Kako bodimo prijazni do svojih součencev i. t. d. **V. Poklo.** N. pr. slovenski oratar, drugi stanovi. Vsak stan je vreden spoštovanja, v vsakem stanu je človek lahko srečen, samo da vestno izpolnjuje svoje dolžnosti.

S tem smo podali pesnikom-natečajcem majhno navodilo, kakšne zbirke si želi gospod darovatelj.

Pesnice naj bodo kratke, lirске ali epične; epične so lahko nekaj daljše. Vse pa naj bodo dovršene po vsebini in po obliki, kakor to zahteva lepo razvita sedanja slovenska pesniška tehnika.

Knjižica obsegaj blizu 3 tiskane pole v malej osmerki ali pa 5 tiskanih pol v šestnajsterki.

Rokopisi brez podpisanega imena pesnikovega — pravo ime se dodaj na posebnem zapečatenem listu — naj se pošiljajo podpisanemu načelniku vsaj do **20. julija t. l.** Darilo izplača g. darovatelj sam dne 1. septembra t. l. Ostali rokopiši se na zahtevanje vrnejo.

V Begunjah nad Cerkuico, 17. aprila 1894.

Janko Leban,

nadučitelj

in načelnik ocenjevalnega odbora za mladinske spise pri „Zvezi slovenskih učiteljskih društev“.

*) Slavna uredništva slov. listov uljudno prosim, da ponatisnejo ta natečaj ali vsaj ob kratkem omenijo vsebino njegovo. Pis.

Tujci:

19. aprila.

Pri **Mališci**: Salzer, Suppančič, Pretzner, Brüll, Hecht, Wellik, Steinhart, Hostnik, Atlas, Zaek z Dunaja. — Stofa iz Trsta. — Winterhalter iz Maribora. — Miladek iz Gorice.

Zahvala.

Vodstvo ljudske šole in krajni šolski svet v Sodražici izrekata preblagorodnemu gospodu Ignaciju Gruntarju, velezaslužnemu c. kr. notarju in odličnemu mladino-ljubu v Ribnici, za velikodušni dar v znesku deset (10) gld., katere je blagovolil podariti tukajšnji šoli za nabavo in pomnoženje šolarske knjižnice, najtoplejšo zahvalo.

Bog mu plati!

(443)

Sodražica, dne 17. aprila 1894.

Primož Pakiž s. r.,
predsednik kraj. šol. sveta.

Ivan Mandelje s. r.,
šolski vodja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. aprila	7. zjutraj	733.5 mm.	11.0° C	brezv.	ohl.	10.70 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	14.2° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	734.5 mm.	9.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 11.6°, sa 2.8' nad normalom.

Dunajska borza

dne 20 aprila t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	35	"
Avstrijska zlata renta	119	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	118	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	95	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1003	"	—	"
Kreditne delnice	353	"	75	"
London vista	124	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	07 1/2	"
20 mark	12	"	21	"
20 frankov	9	"	91 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	85	"
C. kr. cekini	5	"	88	"

Lepo stanovanje

obstoječe iz predsobe, treh sob, kabineta, kuhinje, hrama in drvarnice v Ančnikovi hiši št. 86 v spodnji šiški se odda v najem s 1. majem t. l.

Več se izve pri J. Knezu v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 1. (442—1)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
velocipedov
IVAN JAX

v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 13.

— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno, Dunaj, des. Salsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno, Dunaj, des. Salsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenfest, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Breginje, Gurk, Genavo, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenj, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Frantsenfesta, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenj, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Frantsenfesta, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Frantsenfesta, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 5. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 4. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

(4—88)

Solnčnike

mične novosti
v največji izberi
po najnižjih cenah
priporoča

(383—3)

L. Mikusch

izdelovalec solnčnikov in dežnikov
v Ljubljani, Glavni trg 15.

Oklic.

IV., 152
1894.

C. kr. okrajno sodišče na Brdu naznanja, da se je dovolila

prostovoljna prodaja

vseh k zapuščini dué 22. marca t. l. v Dolu zamrlega župnika Jerneja Jarc-a spadajočih premičnin, kakor:

živine, gospodarskega orodja, hišne oprave, obleke, perila itd.

in da se je za njo določil

dan na 25. aprila 1894

in prihodaje dai vsakokrat ob 9. uri dopoldne v Dolu z dostavkom, da se bodo omenjene stvari prodajale proti gotovemu plačilu in tudi pod cenilno vrednostjo.

C. kr. okrajno sodišče na Brdu

dne 11. aprila 1894.

(444)

C. kr. okr. sodnik: Dr. Pekolj.

Marijaceljske kapljice za želodec

prirjene v lekarni „k angelju varuhu“

C. BRADY v Kromečlžu (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z zraven natisneno varstveno znamko in podpisom.

■ Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr. ■

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijaceljske kapljice za želodec

dobivajo se pristne v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Swoboda; v Postojni: lekarna Fr. Baccaric; v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna Aleksander Roblek; v Rudolfovcu: lekarna Dom. Rizzoli; v Pauerbachu: lekarna V. Payr; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blažek. (1168—22)

Izrok v sklic ostalinskih upnikov.

C. kr. okrajno sodišče na Brdu poziva vse upnike, kateri imajo kaj terjati iz zapuščine dué 22. marca 1894 z oporoko v Dolu zamrlega župnika Jerneja Jarc-a, naj se pri tem sodišči oglašijo, svoje iskovine napovedo in dokažejo

dne 19. maja 1894

ali do te dobe svoje prošnje pisмено vložé, — sicer bi oni do ostaline, ako bi s poplačanjem naznanjenih terjatev pošla, ne imeli več nobene pravice, razen kolikor jim pristoji kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajno sodišče na Brdu

dué 9. aprila 1894.

(444)

C. kr. okr. sodnik: Dr. Pekolj.

Nalaganje glavnice.

4% založnice galskega društva za kredit na zemljišča, ustanovlj. l. 1842.

Pupilarna varnost

Fatiranje izključeno

Sposobno za kavcijo, tudi kot vojaška ženitna kavolja.

Vknjižene v prvi strpnji in zgolj do polovice vrednosti, brez izjeme na posestvih, ki se v deželni deski nahajajo. Izključena mestna poslopja in kmetijska zemljišča.

Hipotekarna vrednost: na vsakih 100 gld. založnic pride hipotekarnega pokritja gld. 253-33.

Varnost prvega reda, zaradi jamstva zemljeknjižnih posestev do prve polovice svoje vrednosti, zaradi jamstva društva za kredit na zemljišča z vsemi svojimi aktivni in rezervnimi fond, razven tega kakor pri avstro-ogerski banki vsled pravice politične izvršbe.

Te založnice (založna pisma) se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-ju

menjalnica, v Ljubljani.

(328—11)